

Svein Skrøvset

1951-2019

PUBLISERT 1. november 2019

Svein vokste opp i Kristiansund. Han dro til Oslo i 1970 for å studere i psykologi og ble cand.psychol. i 1978 med hovedoppgaven «Vokal atferd. En atferdsanalytisk analyse av noen sentrale aspekt ved vokal atferd.» I ventetiden mellom grunnfag og embetsstudiet jobbet han på Universitetsbiblioteket og underviste på Universitetet i Oslo. Han traff sin kone Inger i kjelleren på Chateau Neuf, i Oslo i oktober 1973. De fikk sammen Runar født i 1979 og Sigrun i 1982.

Etter endt utdanning fikk Svein tilbud om en forskerstilling ved Universitetet i Oslo, men valgte å ta jobb som psykolog ved Arbeidspsykologisk kontor i Oslo

i 1979 (senere Aetat arbeidsrådgeving/NAV Arbeidsrådgeving). Han ble etter hvert nestleder i 1993 før han i 1995 tok over som leder for NAV Arbeidsrådgeving Oslo og Akershus, en stilling han innehadde til han pensjonerte seg i 2013.

Svein var i hele sin karriere engasjert i arbeidspsykologien som fagfelt, og han er en av de arbeidspsykologer i landet med lengst erfaring. Han var opptatt av å dele sin kompetanse med yngre kolleger og hadde i mange år samarbeid med Psykologisk institutt på Universitetet i Oslo for å tilby praksis til psykologstudentene innenfor arbeidspsykologi. Svein var i flere år også medlem av Norsk psykologforenings spesialistutvalg i arbeids- og organisasjonspsykologi og var med og holde spesialistkursene i dette området. Han var også en god veileder for tallrike yngre kolleger. Han var som tillitsvalgt og senere leder opptatt av å ivareta og utvikle arbeidspsykologien som fag. Svein deltok aktivt i ulike arbeidsgrupper og var en fagressurs som Arbeidsdirektoratet lyttet til. Han var en dyktig strategisk tenker, og dette førte sammen med hans faglige soliditet til at han stod bak viktige organisatoriske veivalg for arbeidspsykologien. Svein var opptatt av å samhandle med andre og tok initiativ til samlinger og samarbeid på landsbasis, som var viktig for å utvikle og bevare det arbeidspsykologiske fagfeltet.

Som leder var Svein svært godt likt. Han stod bak sine medarbeidere og glemte aldri noen eller noe. Han var lojal, beskjeden og ivaretok alle. Svein var ikke den som skrek

høyest, men møtte folk ved å lytte, være tålmodig og gi tillit. En person du kunne stole på.

I et postmodernistisk arbeidsliv med mye pretensiøst snakk og selvpromotering var Svein en tidsatypisk og «motsatt» skikkelse. Han var soliditeten selv som på sin stillfarne måte utstrålte pålitelighet og faglig dyktighet og sørget for at spaden ble satt i jorda og oppgavene gjort, uten å bruke store ord om sin innsats. Handlingene talte sitt eget språk. Man kunne sagt om Svein det samme som Mickey Jones, trommeslager på Bob Dylans legendariske 1966-turné, sa om Dylan: «His talking always matched his walking.» Det er integritet og troverdighet.

Vi som var så heldige å ha Svein først som veileder og deretter som venn, lærte oss å sette stor pris på hans personlighet, med musikk, litteratur og reiser som felles interesseområder. Sveins favorittband var The Kinks. Han fikk mange venner gjennom jobben og var flink til å holde kontakten. Som venn visste du alltid at han brydde seg om deg. Svein var snill og godlynt. Hvis det er noen som passer til betegnelser som «helstøpt» og «kjernekar», så må det være Svein. En av de viktigste personene i norsk arbeidspsykologi er borte. Våre tanker går til Inger, Runar og Sigrun med familie i denne tunge tiden.

Jon Fiske. Psykologspesialist og avdelingsdirektør, Arbeid og helse. Nav Øst-Viken

Kim Larsen. Psykologspesialist og tidligere arbeidspsykolog ved Aetat Østfold

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 11, 2019, side 879